

מסורת הש"ס

(א) (לעיל יג.), (ב) לעיל יב.
שביעות כ.,

תורה אור השלם

ו. איש כי יחד נדר לוי
או השבע שבקעה לאסור
אסור על נפשו לא יחל
דברו בכל היצא מפיו
יעשה כמדבר ל ג

הנהגות הב"ח

(א) רש"י ד"ה רבינא וכו'
שאיכיל לך חללא: (ב) ברין
ד"ה אמר קרא וכו' ולאו
למשטתא אלא כי היכי:

גליון הש"ס

גמ' הא בעם הארץ. ע'
לקמן דף כ ע"א:

מוסף רש"י

לכדתניא איזהו איסור
כר'. ללמדנו איסור עמנו
על החפץ (חא"י בש"ח).
(ע"ש).

פירוש הרא"ש

[illegible]

רע"י

לאו אתה שומע הן
רישא איידי דקתני
בוכבים להכי קתני

קתני ואלו מותרין כחו
כוכבים ואי לא תנא
שאלה ומי איכא לאס
מדקתני סיפא האומר
כאימא פותחין לו פת
דרישא לא בעיא שאל
ממילא נסכה מנהני
ידור נדר לה' ^בעד ע
הכי אפילו בדבר האסור
איסור על נפשו לא
לכרתנא ^גאיזהו אים
האומר לאשתו הרי
ורמיניה הרי את עלי כב
כערלה וככלאי הכרם
לא אמר כלום מדאוריית
רבא אמר יהא בתלמי
הארץ והתניא הנהדר
ואמר רבי יוחנן יוצרי
רב נחמן יתלמיד ר

מילא נמכה. כדי נמכה: דהא
מי עד שידור בדבר האסור:
לה לא בעי: לא אמר כלום
וור ומ"מ נריך שאלה כדי שלא
לא בעי שאלה דאקראי בעלתא
בין וממני' מיירי בעם הארץ
קל את ראשו להיות נודר ק':
הטור

בנכסר חזיר לא אפשר דנכסר
בגדל שאל נאכר אלל ל לבדו
הנזור לגמרי שנאכר מל מ
שטעטס כד: כיום שמח בל אזוי
ממע דלגב לורחיה מילתא חזריה
י"ב חזר נאכרס עליו כי מתפסי
לזו נשאל ושמח חמרא וטע"ה
מאי נפקא לן מניה מ"מ מת
ליה נאכרס ממילא וקמ"ל דליכי
בזורה: ופסקן לן מקראל דלגב
לשדור נדבר הנזור דלגלמא כיו
דינא לא דק ונטק קרא דכי
לן למתפסי נדבר שאל נאכר אלל
בלל ואפילו בעס הנזר אלל בגמדי
חזרי. ופסקן מתפסי נדבר אלל מת
מיי דליכי טעמא משום דנדר מ
זוא אוסר עזמו מן הספק אלל גוף
שמח בל אזוי וזוא ליה מושבע ע
שבעה לאו כמזוילא שבעה מפיד ר
שבעה לא חמר כלום שמעט שאינו
דר מן לא חמר כלום כיון דח

ואלו מותרין פרק שני נדרים

רצון

י"ג דפרקא קמא [ו:] דמנן לחולין
 גיני דה"פ בשלמא אי כר"מ
 מוס דהביא לנעיל אוקומנא [1.6]
 ה' אומר האומר ירושלים וכו'
 סתם לן תנא דאפילו לר"מ
 ליה מכלל אהא שומע ה'
 מורה משום דכיון דאמר לן
 על כרחין קרבן הו' אבל
 ר' ה"ש ללא אפסר לאוקומנא

ה' דיין דלית ליה מכלל אל
 שומע תאפילו כבי האז גיונא
 צוהי למשטר: איידו דקמני
 י' חור וכו'. כלומר האז דקמני
 שאוכל כל לאו לגופיה אצטרך
 לדייקא אלא אנכי גרדא דשאר
 י'ה הכי: הכי קמני אלו
 י'ני כפולין. כלומר כאומר חולין
 ל' כי שיהא מותר לגמרי וכו'
 שאלה: מנה ה"מ. דמתפס
 האסור לא מתפס: אמר דבר
 י'ד דבר וכו' עד דשדור דבר
 י'ה. נראה צווי' דהיינו פירשו
 י'ה לה"ם כ' דלאשמועין דמתפס
 הנדור מיתפס לא תריך קרא
 דאמר ככו' זה עלי אסור הוי
 י'י אמר נמי קרבן אסור קאמר
 גרע מידות אסור ודאי קרא
 י'ד דור לאו לדבר הנדור אלא
 למעוטי דבר האסור. ופרישין
 י'י אפילו דבר האסור נמי דלא
 לאסור אסור כלומר דלא
 י'ל חד לגופיה אצטרובי וכו'

אדעתן דמתפס לא הו' נדר
ומשיעין במתפס דבדר המדור
חד מנייהו חזיל דאי לא לאסור
לאסור אסר מחבטי לדמניא
שד לאקומי להך דרשן לא
מתפס דבדר האסור לא חזיל
ס' ולומר ככר זה עלי בדר
מתפס דבדר האסור לא כלום
מחבטי לדמניא איזוהי אסר
דאי לא הו' האי קרל וכו' האי
אסר. וא"כ א"כ ירי מקשינ
בעיני דמלא נקט מהנ בדר על
אפילו בלא נדר לא היה אוכל
לכזו ויוס שמה ירבו דאסות
אפילו ליתיה ליתיה חזתה
ס' באיסורא כלל ומפרקין יוס
הוא ואסור. ואם תאמר דכא
ההיא ימתי לא מהנ האי"
מערין כל לאסור אסר כלל הו'
שד דדר הו' ע"י התפסה אבל
החבה נקטינ דמתפס דבדר
ממני" אבל מתפס דבדר המדור
עומת אפיקי בחרא (שם כ.) דמתפס
שד שמיך כהוה לאסור חסך
ד יר אחר וכו' מהנ לא אסר כלום
ס' מתפס ואותו יוס ליכא בגופיה
מיהא איכא זה אילו ממזר וכו'
במת"ח: וספיקא. בניחוסא. כלומר
מר רבי יוחנן ואמר רב נתן:
והא

ס נדבר מידי זהוה אשכנשה דכתיב או ה

ואל לשון לעז שאלו עמנו שאלו עמנו
נעור בני אלה מיד דרך כריסוס דקתני ל
הי את עלי בבשר אפי בבשר אחותי.
גר עם אשתי חירי דקאמר הרי את עלי
חילוק בין תלמיד חכם עם הארץ ואפי'
הארץ:

עין משפט
גר מצות

ה א מ' פ'א מהל
נדרים הל'ט סמג
לאין רמב טושיע יו"ד ס'
רד קט"א:
ו ב מ'י ס'פ' ה' יג
סמג סס טושיע יו"ד
ס' רה קט"א:
ז ג ד ה מ'י ס' יג מהל'
טושיע ה' ו פ'א
מהל' נדרים הל' טו סמג
לאין רמב רמב טושיע
יו"ד ס' ריב:

תוספות

[illegible]

שבע שטענדיגה כפילות ואסירי
הילכך לרבא לא קשיא כלל
א אחר כלום אפי' מדרבנן
אאחיותו של הבעל קאי אבל
אלא גר' כבשר אחי כבשר
בת"ח בעי שאלה מדרבנן:

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones